

ger på jorden, vil der blive åbnet for, at grundejerne kan ansøge om, at det lokale statsskovdistrikt griber ind med henblik på at hindre æggenes klækning.

Udvalget kan endvidere tilslutte sig den af ministeren påpegede nødvendighed af, at bundgarnsfiskeriet i den nuværende situation ikke belastes yderligere af skarven.

Udvalget lægger i den forbindelse vægt på, at de forsøg, som Fiskeriministeriet og Miljøministeriet har iværksat med henblik på at afværge skarvens angreb på fiskefangsterne, fortsættes og tilføres de nødvendige ressourcer med henblik på at nå frem til en tilfredsstillende teknologisk løsning.

Endvidere har miljøministeren foreslået, at en revurdering af forvaltningens karakter og resultater (som hidtil) vil ske, når der er gået et år.

Endelig har udvalget noteret sig ministerens bestræbelser på at opnå en international aftale om skarvforvaltningen og lægger vægt på, at dette arbejde fremmes mest muligt.

Udvalget tager til efterretning, at miljøministerens forslag til nye initiativer igangsættes i indeværende skarvsæson 1994, og at miljøministeren ved årets udgang forelægger udvalget en redegørelse for resultatet med henblik på drøftelse med udvalget af eventuelle justeringer af den kommende skarvforvaltning.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) finder, at den nuværende bestand af skarver visse steder forårsager så store ulemper for bundgarnsfiskernes erhvervsudøvelse, at regeringens skarvforvaltningsplan som ovenfor beskrevet ikke er i stand til at genskabe tålelige erhvervsvilkår eller afværge de problemer, skarvens eksplosive udvikling medfører.

Mindretallet er derfor af den opfattelse, at der på dispensation bør kunne åbnes op for en kontrolleret regulering, der bringer skarvbestanden ned. Miljøministeren bør udnytte sin bemyndigelse i jagtloven til at indføre regulering af skadevoldende vildt under eventuelt opsyn.

Det er videre mindretallets opfattelse, at tekniske løsninger til afværgelse af skarvernes angreb på fiskefangsterne bør stilles vederlagsfrit til rådighed for bundgarnsfiskerne i skarvbelastede områder.

Dernæst lægger mindretallet vægt på, at der opnås internationale aftaler om skarvforvaltningen blandt berørte lande i EU og lande i Østersøområdet med en referenceperiode, der afspejler en mere normal fordeling af skarvbestanden. Det hjælper ikke noget, at vi i Danmark stort set intet foretager os, når vores nabolande »skyder og skræmmer løs«. Konsekvensen heraf er, at det danske problem med den kraftige forøgelse af skarvbestanden til stadighed vil vokse uanset miljøministerens stramminger.

Mindretallet opfordrer derfor miljøministeren til i forbindelse med ministerens bebudede redegørelse senere på året at anvise konkrete forslag til en bæredygtig reduktion af skarvbestanden.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) afviser indholdet i beslutningsforslaget. Det er mindretallets opfattelse, at Danmark på fugleområdet skal gøre sig klart, at vi har internationale forpligtelser. På en række områder kritiserer Danmark andre landes manglende forståelse for det internationale aspekt i deres jagtbestemmelser m.m., f.eks. fuglejagt på Malta, hvorfor det bør være en selvfølge, at vi også er villige til at bære eventuelle belastninger, hvis bestemte dyrearter i højere grad belaster dansk område.

Den belastning for det kystnære fiskeri, her specielt bundgarnsfiskeriet, som skarvbestanden vitterlig udgør, bør efter mindretallets opfattelse løses ved at udvikle særlige metoder og redskaber til beskyttelse af bundgarnsfiskeriet mod skarven samt ved at give økonomisk kompensation til de fiskere, der kan dokumentere væsentlige indkomsttab på grund af skarvens lokale udbredelse. Desuden støtter mindretallet bestræbelserne for at opnå internationale aftaler.

P.u.v.

AAGE BRUSGAARD

formand